בית ישראל (רוז'ין) — ט"ו בשבט

אמר ט"ו בשבט וט"ו באב שניהם בתחלתן לא טוב והגמר שלהם בטוב השי"ת יעזור שיהי' מעתה אך טוב. בהבאת הפירות על השלחן לפניו אמר היום ר"ה לאילנות ובו ביום האילנות נידונין. אומר אני כי האדם עץ השדה והכל תלוי בהאדם והגמרא רמי כתיב לה' הארץ ומלואה וכתיב והארץ נתן לבני אדם ומשני כו'. והנה האדם צריך לכוון בברכתו להשפיע חיות לכל הנבראים ואף בדצח"מ ולהאמין באמונה שלימה כי השי"ת מחי' את כולם ובכ"ד נמצא חיות אלקות המחי' אותו ומצמיחו וכאשר האדם שם זאת על לבו באכילתו לדבק בהחיות והניצוץ שבהמאכל הנה אותו האיש אינו נהנה בעוה"ז דבר וכמו רבי שאמר לא נהניתי מעוה"ז דבר וכמאה"כ ויחזו את האלקים ויאכלו וישתו אומר אני כי ע"י האכילה ושתי' דבקו עצמם לחזות בנועם ה' והי' משפיעים לכ"ד כי כן האדם צריך להיות משפיע כי הכל צריכין אליו ולהשפעתו משא"כ כשאוכל ח"ו למלאות כריסו זינא בישא הוא. עליו הכתוב אומר ובטן רשעים תחסר רצוני לומר כי ע"י אכילתו מחסר בהמאכל וממעיט ונקרא בחי' מקבל ולא משפיע לא כן הצדיקים אשר העולם נבראו בשבילם ולצוות לזה כי כולם צריכים להשפעתו ובכל דבר הוא מוסיף ואינו מחסר ח"ו ובזה צריך לכוון היום בברכת הפירות להשפיע ברכה לכל דבר ולהיות דבקים בה' ואחר זה פתח בברכת הפירות: